

РЕШЕНИЕ

№ 101

гр. София, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8701** по описа за **2022** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „АЙ ТИ СОФТ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от законния си представител И. З. Д., срещу Решение № 390/02.02.2022 г. по НАХД № 15386/2021 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 108-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-769/15.10.2021 г., издадено от М. А. Ф. – заместник-председател на Комисия за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на касатора на основание чл. 221, ал. 8, т. 3 ЗППЦК е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 5000 лв. за нарушение на чл. 100о¹, ал. 1 вр. ал. 4 вр. чл. 100т, ал. 1, изр. I, предл. II вр. ал. 3 от ЗППЦК, изразяващо се в непредставяне в срок на обществеността на публично уведомление на индивидуална основа за финансовото си състояние за първото тримесечие на 2021 г. Твърди, че атакуваното решение е неправилно и незаконосъобразно и моли касационната инстанция да постанови съдебен акт, с който да отмени това наказателно постановление изцяло.

В касационната жалба се навеждат доводи, че с атакуваното НП административнонаказващият орган (АНО) е установил, че са допуснати две отделни

нарушения на разпоредбата на чл. 100т, ал. 1, изр. I ЗППЦК, но че този извод на АНО, потвърден от първоинстанционния съд - относно две отделни административни нарушения - е неправилен. Изтъква, че разпоредбата на чл. 100т, ал. 1, изр. I ЗППЦК не предвижда задължението на публичното дружество в алтернативна форма, а в кумулативна, поради което при кумулативно предвидени задължения, неизпълнението им не може да съставлява две отделни нарушения. Аргументира се, че самият факт на неуведомяване, на който и да е от субектите, посочени в нормата на чл. 100т, ал. 1 ЗППЦК, влече със себе си нарушение на цялата разпоредба. С оглед на изложеното касаторът счита, че обжалваното НП е незаконосъобразно, тъй като неправилно действието на жалбоподателя е квалифицирано от АНО като нарушение на две разпоредби, когато посочена като нарушена законова разпоредба предвижда едно задължение, което следва да бъде изпълнено при кумулативно предвидени условия. Касаторът е категоричен, че неправилната правна квалификация на нарушението, чрез издигане на кумулативни условия в две самостоятелни нарушения, съставлява неотстраним порок на обжалваното НП съгласно разпоредбите на чл. 42, т. 4 и 5 ЗАНН.

Касаторът обръща внимание на съда върху факта, че съобразно порочната практика на длъжностните лица от КФН, за едно и също нарушение са съставени общо две Наказателни постановления, а именно НП № Р-10-769/15.10.2021 г. (предмет на обжалване в настоящето производство) и НП № Р-10-770/15.10.2021 г.

Дружеството касатор иска от съда, ако приеме, че правилно и законосъобразно е ангажирана отговорността му и че процесното НП е годно да породи действие, то да счете, че случаят е маловажен и са налице предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН. Позовава се на ТР № 1/2007 г. на ВКС, съгласно което съдът има правомощието да упражнява контрол за законосъобразност върху преценката на АНО и да преценява дали предпоставките по чл. 28 ЗАНН са налице и дали в този случай следва или не да се налага наказание и в случай, че съдът констатира, че случаят е маловажен, да отмени обжалваното НП поради издаването му в противоречие със закона. Намира, че процесният случай е именно такъв предвид факта, че липсата на маловажност от страна е мотивирана от АНО единствено с това, че липсата на вредоносен резултат за инвеститорите в ценни книжа не е аргумент за наличието на маловажност предвид формалния характер на извършеното административно нарушение. Изтъква, че важното в случая е, че дружеството е изпълнило своето задължение и че липсват вредоносни последици. Излага аргументи, че във всички случаи липсата на вредоносен резултат представлява обстоятелство, което има значение при определянето на даден случай за маловажен, тъй като характерът на административнонаказателната отговорност е предвидена именно по отношение защитата на обществените отношения във връзка с правата на инвеститорите в ценни книжа при публичните дружества. Позовава се на константна съдебна практика по други, аналогични според касатора, казуси. Счита, че дори и липсата на вредоносен резултат сама по себе си да не обуславя наличието на маловажност, това не освобождава АНО, респ. съдът, да изследва вредоносния резултат в светлината на цялата фактическа обстановка при съставянето на АУАН, респ. при съдебната му проверка, ведно с издаденото НП. В заключение, касаторът намира, че в своята съвкупност изложените съображения безспорно доказват наличието на маловажност на извършеното административно нарушение и съответно неправилност и незаконосъобразност на обжалваното НП и неправилност на решението на СРС,

налагащи отмяната им, със законните последици от това.

В хода на съдебното производство пред касационната инстанция касаторът не се представлява.

Ответникът КФН, чрез процесуалния си представител юрк. Г., оспорва подадената касационна жалба като неоснователна и моли съда да остави същата без уважение и да остави в сила обжалваното решение като законосъобразно и правилно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, представлявана от прокурор В., взема становище касационната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Настоящият касационен състав на Административен съд – София град (АССГ), като взе предвид доводите на страните, прецени събраните доказателства в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Предмет на обжалване е Решение № 390/02.02.2022 г. по НАХД № 15386/2021 г. на СРС, НО, 108-и състав, с което решаващият съд е потвърдил като правилно и законосъобразно Наказателно постановление №Р-10-769/15.10.2021 година, издадено от М. Ф. – заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“.

С обжалваното НП „АЙ ТИ СОФТ“ ЕАД е санкционирано за нарушение на разпоредбата на чл. 100о¹, ал. 1 във вр. с ал. 4 вр. чл. 100т, ал. 1, изр. I, предл. II вр. ал. 3 ЗППЦК, изразяващо се в непредставяне в срок на обществеността на публично уведомление на индивидуална основа за финансовото си състояние за първото тримесечие на 2021 г., като на основание чл. 221, ал. 8, т. 3 ЗППЦК на дружеството е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 5000 лв.

За да постанови решението си СРС, анализирайки всички събрани доказателства, е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентни органи, не са допуснати нарушения на процесуалните правила, че както АУАН, така и НП съдържат всички изискуеми реквизити, като нарушението и обстоятелствата, при които е извършено са описани в достатъчна степен пълно и ясно, като е дадена съответна на фактическото описание правна квалификация.

СРС е приел, че разкриването на публично регулирана информация чрез предоставянето ѝ на Комисията и на обществеността вменява две самостоятелни задължения с различни адресати и различни цели, като по делото е установил по категоричен начин, че дружеството жалбоподател не е представило на обществеността публично уведомление за финансовото си състояние за първо тримесечие на 2021 г. в срок до 30 дни от края на тримесечието.

В атакуваното решение въззивният съд е изложил и доводите си защо счита за правилна преценката на наказващия орган за липса на предпоставките на чл. 28 ЗАНН – че се касае за формално нарушение за съставомерността, на което не е необходимо да са настъпили вредни последици, а и поради това, че засяга важни обществени отношения, както и че спрямо дружеството вече е бил прилаган чл. 28 ЗАНН за нарушение на същата правна норма.

Настоящият касационен състав на АССГ, като взе предвид събраните по делото доказателства от СРС и наведените от касатора възражения, намира за установено от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна – участник във въззивното производство, в законния срок, до компетентния съд, което я прави допустима. Съгласно чл. 63в ЗАНН административният съд разглежда касационните жалби срещу решенията на

съответните РС по реда на глава X. от АПК. Разпоредбата на чл. 218 от АПК свежда предмета на касационната проверка до посочените в жалбата пороци на решението, но същевременно задължава касационната инстанция да следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Воден от така определения предмет на настоящето касационно дело, съдът намира касационната жалба за неоснователна, а атакуваното решение за правилно, постановено при правилно прилагане на материалния закон. Аргументите на съда за този извод са следните:

При правилно установената от СРС фактическа обстановка, настоящият касационен състав на АССГ намира, че при издаване на НП не е налице твърдяното нарушение на материалния закон, което да обуслови отмяната му. Разпоредбата на чл. 100т, ал. 1, изр. I ЗППЦК предвижда две отделни задължения за емитента, а именно - публично разкриване на регулирана информация чрез предоставянето ѝ на два различни субекта – на КФН и на обществеността. Задължението не е предвидено в алтернативна форма, но от това не следва, че се касае за изпълнението на кумулативно задължение, водещо до едно административно нарушение. Изпълнението на задължението по чл. 100т, ал. 1, изр. I ЗППЦК предвижда изпълнение на две отделни задължения, насочени към различни правни субекта. Следователно, в съответствие със закона са и изводите на районния съд, че законодателят е регламентирал две самостоятелни, отделни задължения за предоставяне на информацията – на КФН и на обществеността. Правилно към установеното нарушение, извършено от „АЙ ТИ СОФТ“ ЕАД е приложена и относимата санкционна разпоредба. Несъстоятелни са доводите на касатора, че при две кумулативно предвидени задължения, неизпълнението на същите не може да съставлява две отделни нарушения. Неизпълнението на всяко от вменените задължения представлява отделно самостоятелно нарушение. С обжалваното в настоящето производство НП е ангажирана отговорността на нарушителя за неизпълнение на вмененото му от закона задължение по чл. 100о¹, ал. 1 във вр. ал. 4 вр. чл. 100т, ал. 1, изр. I, предл. II вр. ал. 3 ЗППЦК – в срок до 30 дни от края на първо, трето и четвърто тримесечие емитентът да предостави на обществеността публично уведомление на индивидуална основа за финансовото си състояние. За неизпълнението на това конкретно законово задължение е ангажирана отговорността на жалбоподателя посредством налагане на санкция. АНО правилно е квалифицирал нарушението, извършено от жалбоподателя и правилно е приложил съответната санкционна норма.

Касационната инстанция споделя и извода на районния съд относно липсата на предпоставки процесното нарушение да бъде квалифицирано като маловажно по смисъла на закона и които да обуславят приложението на чл. 28 от ЗАНН, поради което счита за безпредметно да ги преповтаря. Липсата на смекчаващи отговорността обстоятелства, както и посочените отегчаващи отговорността обстоятелства – като времето след изтичане на срока, в който задължението не е било изпълнено – правилно са били съобразени от АНО при индивидуализиране на наложената санкция, като същата е определена на законовия минимум. СРС е обсъдил довода за липса на вредни последици от нарушението и е изложил своите аргументи защо счита, че това обстоятелство, от една страна, е ирелевантно с оглед конкретното нарушение, а, от друга, е намерил, че само по себе си липсата на вредни последици не е достатъчно, за да бъде квалифицирано нарушението като маловажно такова и да бъде приложена нормата на чл. 28 ЗАНН.

При този изход от правния спор и с оглед своевременното и надлежно направено искане от ответника за разноски, следва да бъде осъден касаторът да заплати на КФН сумата 100 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.
Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, настоящият касационен състав на АССГ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 390/02.02.2022 г. по АНД № 15836/2021 г. на СРС, НО, 108-и състав, с което решаващият съд е потвърдил като правилно и законосъобразно НП № Р-10-769/15.10.2021 г., издадено от М. Ф. – заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, срещу „АЙ ТИ СОФТ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от законния си представител И. З. Д..

ОСЪЖДА „АЙ ТИ СОФТ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от законния си представител И. З. Д., да заплати на Комисията за финансов надзор сумата 100 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.